

PAPER DETAILS

TITLE: Taçmammet Korkacik (Oyun)

AUTHORS: ABDURRAHMAN DEVECI

PAGES: 55-70

ORIGINAL PDF URL: <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/136436>

TAÇMAMMET KORKACIK
(İran Türkmenlerinin Bir Masalından İlhamla)

Abdurrahman DEVECİ

Kişiler: Taçmammet, Kadın, Tilki, Kırlangıç, Ak Dev, Kara Dev

BİRİNCİ SAHNE

(Sahnede bir köy evi gözüktür. Adı Taçmammet olan genç adam bir evin köşesinde oturmaktadır. Eşi yanında durur.)

Kadın : Hiç utanman yok mu senin? Soğuktan öldürecek misin bizi?

Taçmammet : Tamam o zaman sen söyle ne yapalım?

Kadın : Git ormandan odun getir.

Taçmammet : Ormandan korkuyorum.

Kadın : Ormanın nesinden korkuyorsun sen?

Taçmammet : Devlerinden korkuyorum.

Kadın : O zaman git de komşulardan borç al.

Taçmammet : Korkuyorum.

Kadın : Neden?

Taçmammet : O kadar borç alıp geri vermedik, bizden bıkmışlar. Yine borç istersem bu defa dayak yerim.

Kadın : O zaman git ormana.

Taçmammet : Korkuyorum.

Kadın : Lanet olası, soğuktan donacağız. Burada ölüp kalalım mı yoksa?

Taçmammet : Ben ne yapabilirim ki? İstersen kendin git.

Kadın : Ben kadın olarak odun toplamaya gideyim, sen evde otur öyle mi?

Taçmammet : Bir kere de ben kadın olayım sen erkek ol.

Kadın : Öyle mi? Ben eve bakıyorum, evi temizliyorum, yemek yapıyorum, bunlar yetmiyor mu bana? Avlamak, odun kesmek gibi işleri, erkeklerin yapacağı şeylerdir.

Taçmammet : Ya beni kurtlar yerse?

Kadın : Sopa al yanına! Korkut, kaçır onları.

Taçmammet : Ama ben onları görünce bayılırım.

Kadın : Allah'ım nasıl bir korkak adama evlenmişim ben. Her şeyden korkar. Ben bu adamla nasıl yaşayabilirim ki? (*Taçmammet'e bakarak*) bıktım senin elinden? Gidecek misin, gitmeyecek misin?

Taçmammet : Bana mı diyor sun?

Kadın : Hayır, babana diyorum.

Taçmammet : Demiştin ya, hayır!

(Kadın bir köşeden eline süpürge alır.)

Kadın : Öyle ise zorla seni göndereceğim.

(*Kadın süpürge ile adama saldırır, Taçmammet kaçır, kadın da peşini bırakmaz. Kadın süpürge ile onu döver. Taçmammet kapıyı açarak kendisini dışarıya atar.*)

Kadın : Odun getirmeden eve giremezsin.

Taçmammet : Kapıyı aç dedim sana.

Kadın : Açmam.

Taçmammet : İstedğin kadar dövebilirsin ama kapıyı aç.

Kadın : Asla!

Taçmammet : Allah'ım! Şimdi ne yapayım ben?

Kadın : Allah sana odun getir diyor.

Taçmammet : Ya getirmezssem?

Kadın : Eve giremezsin.

Taçmammet : Vay öksüz kaldım anam, nerdesin sen? Yetiş!

(Kapının ağzında oturur. O an biryanına bir tilki gelir.)

Tilki : Hey Taçmammet korkacık, haydi kalk yerinden!

(Taçmammet ürperip yerinden kalkar.)

Taçmammet : Hey kim seslendi bana?

Tilki : Benim tilki.

Taçmammet : Selam! Selam efendim.

Tilki : Selam! Niye burada oturuyorsun? Delirdin mi? Aklını mı yitirdin?

Taçmammet : Ne yapayım karım eve sokmuyor.

Tilki : İyi yapıyor, sen hak ediyorsun bunu? Haydi söyle bakalım, hazır mı?

Taçmammet : Ne hazır mı tilki bey?

Tilki : Ne olacak? Haydi çabuk getir bakalım.

Taçmammet : Ha... doğru söylüyorsun. Kusura bakmayın, unutmuşum. Şimdi getireceğim.

(Taçmammet kümesi açarak bir yumurta alıp tilkiye verir.)

Taçmammet : Tavuklar yeni yumurtlamış, sımsıcaktır.

Tilki : Tabii ki sımsıcak olacak, yoksa bana eski yumurta mı vereceksin? Sakın unutma, bundan sonra ben gelmeden önce hazırlayacaksın, yoksa seni yerim.

Taçmammet : Baş üstüne Tilki Bey.

Tilki : Duyamadım, daha yüksek!

Taçmammet : (*Yüksek sesle*) Baş üstüne Tilki Bey..

Tilki : Pek iyi! O zaman ben kaçıyorum, yarın görüşürüz.

Taçmammet : Güle güle! Beklerim yine!

(Tilki koşarak gider. Kadın ev içinden seslenir.)

Taçmammet : Kiminle konuşuyorsun Taçmammet?

Taçmammet : Tilki Bey gelmişti.

Kadın : Yine mi yumurta verdin ona?

Taçmammet : Ne yapayım, az kalsın beni yiyecekti.

Kadın : Yandım senin elinden! Tilki de adam yer mi? Şimdi bu yaptığından sonra seni asla eve almayacağım. Don da kal orada, öl!

(Birinci Sahnenin Sonu)

İKİNCİ SAHNE

(Önceki sahne. Taçmammet yerinde oturur.)

Taçmammet : Hanım! Hey hanım!

Kadın : (Evden) Zıkkımın kökü!

Taçmammet : Vallahi donuyorum, kapıyı açmayacak mısın?

Kadın : Hayır!

Taçmammet : Allah'ım ne yapayım, kaç saattir böyle oturuyorum. Şimdi donacağım.

Kadın : Oduna gitmiş olsaydın şimdiye kadar elin dolu gelirdin. Git odun getir evi ısıtalım. Sonra rahat rahat oturursun evde.

Taçmammet : Odun getirsem eve alacak mısın?

Kadın : Neden almayım.

Taçmammet : Ormana gitsem devler beni yemez mi?

Kadın : Hayır, yiyemezler. Sana yaklaşırlarsa sopayla, bıçakla kaçır onları. Emin ol ki seninle bir işleri olmaz.

Taçmammet : Emin misin?

Kadın : Eminim.

Taçmammet : (Kendi kendine) Hay kurnaz seni. Neyin ne olduğunu ben iyi biliyorum. Devler beni görünce bana soracaklar mı? (Biraz sakındıktan sonra) Burada oturup donmaktansa iyidir. Belki de Allah acır da bir şey olmaz bana.

Kadın : Şimdi ne bekliyorsun? Gitmeyecek misin?

Taçmammet : Galiba başka çarem yok.

Kadın : Koş da git o zaman!

(Taçmammet avlunun bir köşesinden balta ve bir çuval alır. Baltayı çuvala koyar. Birkaç adım attıktan sonra yine döner.)

Taçmammet : Hey hanım! Yolda acıkırsam ne yiyeyim?

Kadın : Kümesten bir yumurta al da git, acıkırsan onu yersin.

(Taçmammet yumurta almak için kümesin kapısını açar. Tavuklar gıdaklayarak ortalığı birbirine katar.)

Taçmammet : Susun! Kesin sesinizi! (Tavuklar aralıksız gıdaklar. Tavuklardan biri elini gagalar.) Of elim, ah ah!

Kadın : Ne oldu Taçmammet?

Taçmammet : Yetiş!

Kadın : Yine ne oldu?

Taçmammet : Tavuklar yumurta vermiyorlar.

Kadın : Onlardan da mı korkuyorsun?

Taçmammet : Ben korkmamaya çalışıyorum ancak bunlar benim kim olduğumu iyi biliyorlar. *(Tavuklara bakarak)* Tilkiye yumurta verdiğimde neden hiç sesiniz çıkmıyordu ha? Korkaklar! *(Tavukların kafalarına vurur. Tavuklar daha fazla gıdaklar. Taçmammet yumurtaların birini çabucak alır)* Oh, sonunda alabildim. Utanmaz tavuklar! *(Kümesin kapsını kapatır)*

Kadın : *(Kapının arkasından)* Şimdi başka bahanen kaldı mı?

Taçmammet : Hayır, aklıma bir şey gelmiyor.

Kadın : Şimdi gerçekten gidecek misin?

Taçmammet : Evet, başka ne yapayım? Sen eve sokmuyorsun ki. Hoşça kal güzel karım benim. Belki de bundan sonra bir birimizi göremeyiz.

Kadın : Doğruca gidiyor musun? İnanayım mı?

Taçmammet : Kendim de inanamıyorum ama galiba gidiyorum.

Kadın : O zaman bir şey diyeceğim sana.

Taçmammet : Söyle bakalım.

Kadın : Eğer devlere ve kurtlara rastlarsan asla telaşlanma. Aklını çalıştır. Aksi hâlde kolaylıkla yerler seni.

Taçmammet : Ne yapayım yani?

Kadın : Aklını ve zekânı kullan!

Taçmammet : Tamam öyle yapmaya çalışırım. Ama sen bu kadar eziyet ettin bana, akıl kalmadı ki bende.

Kadın : Yine bir şey diyeyim sana!

Taçmammet : Tamam söyle!

Kadın : Sen hiçbir şeyden korkma. Unutma ki hayvanlar cesur adamlardan korkarlar. Sen de kendini cesur göstermeye çalış!

Taçmammet : Demek ki rüya görmeliyim.

(İkinci Sahnenin Sonu)

ÜÇÜNCÜ SAHNE

(Sahnede bir gür orman görülür. Ağaçların üzerinde kar vardır. Taçmammet elinde baltayla yürür. Bir çığlık duyulur.)

Taçmammet : *(Ürperir)* Ha... Kimin sesi bu? Kurt musun dev misin? Hanı nerdesin? *(Yine aynı çığlık duyulur. Sonra bir kırlangıcın sesi işitilir. Taçmammet aşağıya bakar.)* Hum. Sen misin? Ah ah zavallı kırlangıç? Ne oldu sana? Ay... Zavallı ölmek üzere! Hey karlangıççık nasılsın canım? *(Kırlangıcı eline alır.)*

Kırlangıç : Üşüyorum. Donuyorum.

Taçmammet : Ay zavallı! Yoksa seni de mi karın evden kovdu?

Kırlangıç : Hayır, benim karım yok ki! Dün yağan kar yuvamı yıktı. Şimdi nereye gideceğimi, nasıl ısınacağımı bilmiyorum. Soğuktan donuyorum.

Taçmammet : Sen neden başka kırlangıçlar gibi sıcak yerlere göçüp gitmedin ki. Kışa kalırsan tabii ki donarsın.

Kırlangıç : Kırlangıçların göçtükleri zaman ben hastaydım, onlarla gidemedim. Vay ne kadar soğuk!

Taçmammet : Merak etme kırlangıcım, benısıtırım seni. *(Eli ile kırlangıcın vücudunu okar.)* İyileştin mi biraz?

Kırlangıç : Evet daha iyiyim.

Taçmammet : En iyisi ben seni cebime koyayım, orada iyice ısınırsın. *(Kırlangıcı ceketinin cebine koyar)* Burası nasıl? İyi mi?

Kırlangıç : Evet iyi! Ama burası da çok karanlık, kafamı dışarı çıkarmak istiyorum.

(Taçmammet onun kafasını çıkarır.) Çok çok teşekkür ederim... Sizin adınız neydi?

Taçmammet : Benim adım Taçmammet Korkacık'tır.

Kırlangıç : Taçmammet Korkacık?

Taçmammet : Hayır hayır benim adım Taçmammet'tir. Ben korkak değilim. Kim dedi bunu?

Kırlangıç : Kimse demedi? Tam tersi bence bu soğukta evinden çıkıp buraya gelen adam cesaretli bir adam olmalı.

Taçmammet : Belki, doğrusu ben de bilemiyorum. Belki de cesaretli bir adamımdır. Peki sen şimdi uyu. Eğer fazla konuşursak devler sesimizi duyup gelir ve bizi yerler. Sen uyu, sakın konuşma! *(Kırlangıç başını aşağıya çeker)* Korkma alışırsın birazdan.

Kırlangıç : Tamam Taçmammet Cesur! Ben uyacağım ve sen söylemeden kalkmayacağım.

Taçmammet : *(Kendi kendine)* Gerçekten ben cesur muyum? İnşallah

öyleyimdir. Ama ben ki karımdan bile korkuyorum. *(Yürürken yolda yine bir şeyle karşılaşır korkarak bağırır.)* Vay şimdi dev beni yer! *(Birdenbire kaçmak ister ama yine yerde bulunan o şeye bakar.)* Hayır, galiba bu dev değil. *(Durur)* Hıım... Bu devin kafasıymış ya. Evet devin kafası, Allah'a şükür! Saldırıp beni yer diye çok korktum vallahi. Ama devin kafasını da kim kesmiş Allah'ım? Demek ki devden daha güçlüler de varmış dünyada! Ben hep devden korkardım, şimdi iyi fırsat, bakayım nasıl bir varlıkmış.

Kırlangıç : Hey Taçmammet dışarıda neler oluyor?

Taçmammet : Kötü bir haberim var, burada devin kafası duruyor.

Kırlangıç : Dev kafası mı yoksa dev mi?

Taçmammet : Devin kesik kafası.

Kırlangıç : Devin kafasından korkulmaz ki, hani sen cesur bir adamdın ya!

Taçmammet : Evet ben cesur bir adamım.

Kırlangıç : Dev kafası ne biçim bir şey, söyler misin?

Taçmammet : Bekle işte söyleyeceğim. Onu alayım yerden.

Kırlangıç : Eline alabilecek misin?

Taçmammet : Neden olmasın. *(Elindeki çuvalı yere koyup devin kafasını eline alır.)*

Kırlangıç : Şekli nasıl?

Taçmammet : Büyük kulakları var.

Kırlangıç : Başka?

Taçmammet : Başında iki omzu var.

Kırlangıç : Ben de görebilir miyim?

Taçmammet : Üşümezsen görebilirsin tabii.

Kırlangıç : Sadece kafamı dışarı çıkaracağım. *(Kafasını çıkarır)* Ya bu bir korkulacak şey değil ki, aksine çok da güzelmış. İnekleri, danaları hatırlatıyor.

Taçmammet : Haklısın ineğe benziyor. *(Kendi kendine)* İyisi mi bunu götürüp eşime göstereyim bir dev öldürdüm diye. Böylece o bundan sonra benden korkar. *(Dev kafasını çuvala atıp götürür.)* Şimdi kuru odun bulmam lazım.

(Biraz sonra yüksek ve korkunç bir ses duyuluyor.)

Ses: Hıım. İnsanoğlu kokusu var.

Taçmammet : Vay bu defa gerçek dev!

(Taçmammet dönüp kaçmaya çalışır ancak Kara Dev onu engeller. Öbür taraftan kaçmaya çalıştığına da Ak Dev onun yolunu keser. Devler yüksek sesle kahkaha atarlar.)

Ak Dev : Eyvallah etimiz de tam zamanında geldi. Şimdi şiş kebab yapabiliriz.

Taçmammet : (*Korkuyla titrer*) Selam sayın devler.

Ak Dev : Selam sana tatlı adamcık!

Kara Dev : Nereye gidiyordun insanoğlu?

Taçmammet : Odun toplamaya.

Ak Dev : Buranın devlerin bölgesi olduğunu bilmiyor muydun?

Taçmammet : Evet biliyordum.

Ak Dev : O zaman neden geldin buraya?

Taçmammet : Doğrusu ben asla gelmek istemezdim ama bir karım var ki devlerden daha kötü, o beni zorladı.

Ak Dev : Neyse hoş geldin. (*Kara Dev'e bakarak*) Haydi bu tatlı adamcığı götürüp kazana atalım. Hey insanoğlu haydi yürü!

(Devlerin biri Taçmammet'in arkasına biri ise önüne geçip birlikte yürürler. Eğri büğrü yollardan geçerler.)

Taçmammet : (*Yol boyu kendi kendine konuşur*) Ay Allah'ım şimdi işim bitti. Benden yemek yapmak istiyorlar. Bir an önce bir çare bulmam lazım. Ama ne yapabilirim ki? Karım akıl ve zekandan yararlan demişti, ama nasıl? Onlar beni yemeden önce kesinlikle bir şey yapmam lazım. Bunların akli yoktur, benim bunları bir şekilde alt etmem lazım. Evet bir hile düşünmem, ama Allah'ım ben bunlardan çok korkuyorum!

Kırlangıç : Taçmammet korkma! Eğer korkarsan her şey mahvolur. Hem ne oldu sana, hani sen cesur bir adamdın?

Taçmammet : Hey yavaş konuş, sesini duyarlarsa seni de yerler.

Ak Dev : Hey insanoğlu kiminle konuşuyorsun sen?

(Kırlangıç başını aşağıya çeker.)

Taçmammet : Kendimle konuşuyorum.

Ak Dev : Kendine ne dersin?

(Kırlangıç yine başını kaldırır.)

Kırlangıç : Taçmammet, cesur ol, yoksa oyunu kaybedersin!

Taçmammet : Tamam elimden gelenini yapacağım. Yeni şeyler düşünmem lazım, kolay kolay teslim olmamalıyım.

(Üçüncü Sahnenin Sonu)

DÖRDÜNCÜ SAHNE

(Ormanda bir alan gözükmektedir. Ortada büyük bir kazan vardır. Kazanda su kaynamaktadır ve altındaki ateşten duman çıkmaktadır. Ak Dev, Kara Dev ve Taçmammet görünürler.)

Ak Dev : Durun!

Kara Dev : Su iyice kaynamış. Pirinç de yeterince pişmiştir.

Ak Dev : O zaman etimizi de kazana atıp iyice pişirelim. Elbiselerini çıkartıp önce iyice yıkayalım bunu, sonra da kazana atarız!

(Devler Taçmammet'in elbisesini çıkartmaya yeltenirler.)

Taçmammet : Hey durun bakalım, kimle uğraştığınızı biliyor musunuz? *(Devler ellerini ondan çekip şaşkınlıkla ona bakarlar.)* Siz şimdiye kadar Taçmammet Cesur'un adını duymadınız mı?

Devler : Hayır, duymadık.

Taçmammet : Siz benim neden ormana geldiğimi biliyor musunuz?

Devler: Odun toplamaya gelmedin mi?

Taçmammet : Hayır, ben onu şakadan söylemiştim. Ben aslında dev avlamaya geldim.

Devler : Dev avlamaya mı?

(Devler hayretle birbirine bakıp kahkaha atmaya başlarlar.)

Ak Dev : Bu bir karış boyunla bizi mi avlayacaksın?

Taçmammet : Boyuma bakarsanız aldanırsınız.

Ak Dev : Ne demek istiyorsun sen?

Taçmammet : Benim yüz dev kadar gücüm olduğunu söylemek istiyorum.

Ak Dev : O zaman söyle bakalım kaç dev avladın şimdiye kadar?

Taçmammet : Çok dev avladım ben; bir, iki, üç, dört, beş, altı, çok yani... Ben, siz beni misafir olarak davet ettiniz diye düşünmüştüm. Beni yemeye getirdiğiniz aklıma bile gelmemişti. Beni yiyebileceğinizi mi düşünüyorsunuz? Şimdi kimin kimi yiyeceğini göstereceğim size!

(Çuvaldan baltasını çıkarır. Kara Dev bir adım geriye çekilir.)

Ak Dev : *(Kara Deve bakarak)* Hey manyak, devleri rezil ettin sen; o bir kişi biz iki kişiyiz. Bu adamcık ne yapabilecek ki, gel dersini verelim şuna.

(Taçmammet'in etrafında dönerler. Taçmammet baltasını kaldırır.)

Taçmammet : *(Kendi kendine)* Ey tanrım, şimdi ne yapayım, ben bunlara vuramam ki.

Ak Dev : Hey insanoğlu ne konuşuyorsun kendi kendine.

Taçmammet : Aklımdan destek almaya çalışıyorum.

Ak Dev : Akıl da ne?

Taçmammet : Bende olan, siz de olmayan bir şey.

Kara Dev : Nasıl bir şey? Tatlı mı? Yiyecek bir şey mi?

Taçmammet : Hayır hayır, görünmeyen bir şey, ancak insana sınırsız bir güç verir. İnsan akli sayesinde her şeyi yenebilir.

Ak Dev : Doğru söylüyorsan gel bakalım bizi yenebilecek misin; biz iki kişiyiz sense bir.

(Taçmammet'in etrafında dönerler.)

Devler : Ey tatlı insanoğlu! Şimdi yiyeceğiz seni!

Taçmammet : *(Yavaşça)* Allah'ım yetiş imdadıma!

Kırlangıç : *(Ceketin cebinden kafasını dışarıya çıkarıp alçak sesle)* Taçmammet biraz cesaretli ol, yoksa ezilirsin.

Taçmammet : *(Devlere bakarak)* Siz hâlâ benim ne kadar güçlü olduğuma inanmıyor musunuz? Şimdi ikinizi de yok edeceğim.

Ak Dev : Hayır, yapamazsın!

Taçmammet : Siz zayıf ama tatlı hayvanlarsınız, o yüzden sizi öldürmek istemiyorum, ancak isterseniz gücümü size ispat edebilirim.

Devler: İspat et bakalım.

Taçmammet : Benimle yarışabilecek misiniz?

Ak Dev : Hayır biz şimdi seni yiyeceğiz. Biz çok açız.

Kara Dev : Ya o yemesin bizi. Gel yarışıp deneyelim onun gücünü. Doğru söylüyor olmasın?

Ak Dev : Bizi yenemez, hiçbir insanoğlu yenemez bizi.

Kara Dev : Ama bu biri başkalarından farklı görünüyor. Gel yarışalım onunla, bakalım doğru mu yalan mı dedikleri?

Taçmammet : Evet gelin yarışalım. Siz yenerseniz beni yersiniz, ben yenersem sizi.

Kara Dev : Gel bir deneyelim.

Ak Dev : Tamam, seninle yarışmaya hazırız.

Taçmammet : *(Kendi kendine)* Galiba şimdi planım tuttu.

Kırlangıç : *(Alçak sesle)* Aferin Taçmammet, çok iyi. Şimdi ne yapacaksın?

Taçmammet : Dur biraz kafamı çalıştırayım. (*Devlere bakarak*) Hey devcikler! Biz üç tür yarış yapabiliriz. İlkinde herkes bir taşı sıkıp yağın çıkarmalıdır, tamam mı?

Devler : Ne?

Taçmammet : Herkes bir taşı eline alıp onu öyle bir sıkmalı ki yağı dışarı çıksın. Bunu yapan ilk yarışın galibidir.

Devler: Taştan da yağ çıkar mı?

Taçmammet : Tabii ki! Ama param parça olması lazım.

Devler: Tamam biz hazırız.

(Kara Dev büyük bir taşı yerden alıp sıkıp kırar. Ancak içinden yağ çıkmaz.)

Ak Dev : Hay beceriksiz! Biz devlerin şerefiyle oynadın sen, çekil ben çıkartayım yağın.

(Ak Dev yerden bir taş alıp sıkar ancak o da yağ çıkartamaz. Taçmammet yumurtayı çuvaldan çıkarır.)

Ak Dev : Neden yağı çıkmadı bunun?

Taçmammet : Yağ çıkartmak herkesin harcı değildir canım. İsterseniz ben çıkartayım.

Devler : Çıkart bakalım.

Taçmammet : (*Yumurtaya bakarak*) Oy karnım çok acıktı ama ne yapayım ki seni yiyemem. Seni kırmak zorundayım. (*Taçmammet yumurtayı sıkar.*)

Taçmammet : Bakın görün, içi dolu yağdır.

Devler: Hayret bir şey!

Taçmammet : Şaşılacak bir şey yok bunda. Her işin bir yolu yordamı vardır. Bu sihirli ellerin yapamayacağı bir iş yoktur.

Dev ak : Yoksa sen cadı mısın?

Taçmammet : Ben cadılara ders veriyorum, onların hepsi benim çırağımdır.

Kara Dev : (*Şaşkınlıkla*) Ooo...

Taçmammet: Siz sıradan biri ile karşılaştığınız mı sandınız? Şimdi ikinci yarışmaya geçelim mi?

Ak Dev : (*Şüphyle*) Evet hazırız.

Taçmammet : Şimdi kim bir taşı en uzağa atarsa o yarışmanın galibidir, tamam mı?

Ak Dev : Tamam.

(Devler taş aramaya başlarlar. Taçmammet kırlangıcı ceketinin cebinden çıkarır.)

Taçmammet : Önce siz, sonra ben. (*Kırlangıca bakarak*) Hey kırlangıç, şimdi senin yardım etmen lazım. İyileştin mi?

Kırlangıç : et iyice ısındım.

Taçmammet : O zaman ben şimdi seni atacağım. Sen uç da git uzaklara, ıssı yerlere, soğuktan donmayacağın bir yere, tamam mı?

Kırlangıç : Tamam Taçmammet, sen bana çok iyilik yaptın, ben ıssı yere giderim ama sen de kendine mukayyet ol, kendine iyi bak!

Taçmammet : Tamam sevgili kırlangıcım.

(Devlerin her biri bir taş bulup gelir.)

Devler : Biz hazırız.

Taçmammet : O zaman önce siz atın bakalım becerebiliyor musunuz.

(Devler taşları epey uzaklara atarlar.)

Taçmammet : Bir şeyi beceremiyorsunuz. Ben bundan 10 kat daha uzağa atmazsam adım Taçmammet Cesur olmasın.

(Kırlangıcı atar. Kırlangıç uçup uzaklara gider. Devler hayretle onu seyrederler.)

Taçmammet : Benim attığım taş dağları derelerdi aşır sıcak bir ülkeye gidecek.

(Devler hayretle Taçmammet'e bakarlar.)

Kara Dev : Gerçekten güçlü adammış.

Ak Dev : Ey insanoğlu sen iki defa bizi yendin, ancak ben senin gücünü yine denemek isterim. Bakalım yine bizi yenebilecek misin.

Taçmammet : Evet, şartın nedir?

Ak Dev : Sen bizimle güreşeceksin. Eğer bizi yere vurabilirsen sen kazanırsın, ancak yapamazsan senin güçlü olmadığın, sadece bir sihirbaz olduğun ortaya çıkacak ve bizim tatlı yemeğimiz olacaksın.

Taçmammet : Güreşelim mi?

Ak Dev : Evet güreşelim, böylece her şey açıkça belli olur.

Taçmammet : Hey devler, yanmış yemeğin kokusu geliyor!

Devler : Ah haklısın pirincimiz yanıyor.

Ak Dev : Ama biz hâlâ et pişirmedik ki.

Kara Dev : Etsiz de yiyemeyiz.

Taçmammet : Doğru söylüyor. Etsiz yiyemeyiz.

Kara Dev : O zaman ne yapalım?

Taçmammet : Sizden birini kazana atsam olmaz mı?

Kara Dev : Hayır.

Taçmammet : Neden hayır, yemek yemeden nasıl güreş yapacağız.

Ak Dev : Doğru söylüyor önce bir şeyler yiyip güçlenmemiz lazım. Ancak başka bir şey yememiz gerekir.

Taçmammet : Hım, şimdi aklıma geldi. En iyisi bir devin kafasını yiyelim. Sonra daha iyisini yaparız.

Devler : Dev kafası mı?

Kara Dev : Hangimizin?

Taçmammet : Şimdi sizin kafanızı yemeyeceğiz. Onu yarın kahvaltıya bırakalım. Şimdi başka bir devin kafasını yiyelim.

(Çuvalı açıp gelirken yolda bulduğu dev kafasını çıkarır.)

Ak Dev : (*Şaşkınlıkla*) Bu kafayı da nereden buldun?

Taçmammet : Ben size dev avlamaya geldim demedim mi? Gelirken bu dev karşıma çıktı da, ben de çok açtım ve dayanamadım. Hemen öldürdüm yedim etini, kusura bakmayınız. Kafasını da yarın kahvaltıda kelle paça yaparım diye düşünüyordum.

Devler : (*Korkuyla*) Öyle mi?..

Ak Dev : Bu devi sen mi öldürdün?

Taçmammet : Evet müsaadenizle.

Ak Dev : Ben bu devi tanıyorum, pehlivan bir devdi.

Taçmammet : O zaman siz hâlâ pehlivan görmemişsiniz.

Kara Dev : (*Korkuyla*) Ya bu da kim, cellat!

Taçmammet : Şimdi neyi bekliyorsunuz? Dev kafasını hemen atınız kazana, pişirip yiyelim.

Ak Dev : Hayır ben dev kafası yiyemem.

Kara Dev : Ben de.

Taçmammet : Demek ki yemek yemeden güreşmek istiyorsunuz. (*Devler sessiz dururlar*) Demek ki güreşmek istemiyorsunuz (*Kendi kendine*) İnşallah öyledir.

Ak Dev : (*Kuşkulu*) Neden olmasın, güreş yapacağız.

Taçmammet : (*Kendi kendine*) Allah'ım yetiş imdadıma!

Ak Dev : Ne diyorsun?

Taçmammet : Pehlivanlar âdetine göre tek tek güreş yapmalıyız diyorum.

Ak Dev : Tamam hazırız. (*Kara Dev'e bakarak*) Gel önce sen güreş!

Kara Dev : Ama benim bağırsaklarım ağrıyor. Çok açım. Ben yapamam.

Ak Dev : Sus da gel güreş, korkak!

(Kara Dev korka korka öne çıkar. Taçmammet de küçük gövdesi ile onun karşısında durur. Ellerini birbirinin beline atarlar. Birkaç kere birbirinin etrafında dönerler. O esnada Taçmammet hep göğre bakar.)

Taçmammet : (*Alçak sesle*) Allah'ım yardım et! Bu dev heybeti ile beni tarumar eder.

Kara Dev : Sen neden hep göğre bakıyorsun?

Taçmammet : Düşünüyorum da, seni hangi dağa hangi göğre atacağımı bilmiyorum.

Kara Dev : Vay... Bağırsağım ağrıyor. Ben şimdi güreşemem.

(Kara Dev Taçmammet'i bırakır.)

Ak Dev : Ey beceriksiz git güreş!

Kara Dev : Hayır, ben ölmek için çok gencim, hâlâ izdivaç bile etmedim. Ben daha hayata doyamadım. (*Kaçmaya başlar.*)

Ak Dev : (*Titreyen bir sesle*) Ey korkak!

Taçmammet : Şimdi sen yalnız kaldın. Güreş yapacak mısın yoksa şimdi atayım mı seni kazana?

Ak Dev : (*Korkarak*) İyisi mi ben gidip o korkağı döndüreyim. Sen bekle.

(Ak Dev de kaçmaya başlar. Taçmammet zıplayıp neşeyle bağırır.)

Taçmammet : Vay ne güzel, ikisi de kaçtılar. Benden korktular. Taçmammet Korkakık'tan. Hayır Taçmammet Cesur'dan. İnanamıyorum. Ben nerede onlar nerede. (*Gözü yemek kazanına ilişir*) Evet pirinç de hazır. Önce iyice karnımı doyurup uzanayım, sonra odun toplarım.

(Dördüncü Sahnenin Sonu)

BEŞİNCİ SAHNE

(Ak Dev ve Kara Dev ormanda koşarak kaçarken onların önüne tilki çıkar.)

Tilki : Ey büyük devler nereye gidiyorsunuz?

Ak Dev : Hey tilki bu yönden gitme, bir acımasız insanoğlu hepimizi avlamaya gelmiş.

Tilki : Hayret! Durun bakalım o nasıl insanmış ki ben onu şimdiye kadar görmemişim?

(Devler dururlar.)

- Kara Dev** : Boyu bir karış ama gücü şeytan gücü gibi!
- Tilki** : Yok ya! Kim o? Nereliymiş? Adı ne?
- Ak Dev** : Nereli olduğunu bilmiyoruz ama adı Taçmammet Cesur'muş.
- Tilki** : *(Yüksek sesle gülmeye başlar)* Yapmayın ya, buralarda sadece bir Taçmammet vardır, o da Taçmammet Korkacık'tır.
- Kara Dev** : Hayır, Taçmammet Cesur!
- Tilki** : Uzun boylu zayıf bir adam değil mi?
- Ak Dev** : Evet!
- Tilki** : O Taçmammet Korkacık'tır. Ben her gün evine gidip onu korkutup bir yumurtasını alıyorum. O sizi aldatmış, gelin ben onun dersini vereyim.
- Kara Dev** : Ya bizi yerse?
- Tilki** : Böyle bir şey yapamaz, gelin ondan bir yumurta alıp vereyim size.
- Ak Dev** : Doğru mu diyorsun?
- Tilki** : Tabii ki, yürün gidelim.
- Devler:** *(Şüpheli)* Tamam, bakalım ne olacak.

(Beşinci Sahnenin Sonu)

ALTINCI SAHNE

(Sahnede Taçmammet'in evi gözükür. Kadın evde ip sarmaktadır. Taçmammet arkasına bir kucak odun alarak kapıyı çalar.)

- Taçmammet** : Kapıyı aç hanım!
- Kadın** : Kimsin?
- Taçmammet** : Kim olacak kocan geldi, Taçmammet Cesur.
- Kadın** : Odun mu getirdin yoksa?
- Taçmammet** : Kapıyı aç dedim.
- Kadın** : Odunsuz geldiysen eve almam seni.
- Taçmammet** : Önce kapıyı aç sonra gör nasıl döndüğümü. Devleri kaçırdıktan sonra ben şimdi senden mi korkacağım? *(Ayağıyla vurarak kapıyı açar.)*
- Kadın** : *(Yerinden kalkarken)* Hey kırdın kapıyı.
- Taçmammet** : Kırdıysam kırdım, al bu da odun! *(Odunu yere koyar.)*
- Kadın** : Vay be! Hoş geldin Taçmammet! Maşallah sana maşallah, şimdi evin erkeği oldun. Eline ayağına sağlık!

Taçmammet : Ya sen biliyor musun, iki dev korkutup kaçırdım ben. Bundan sonra hiçbir hayvandan korkmam.

Kadın : Sahi mi?

Taçmammet : Evet bundan sonra sen de haddini bil. Senden de korkmam. Oh ev de ne kadar soğukmuş. Küreği ver de çatıdaki karları atayım.

Kadın : Taçmammet! Bu gerçekten sen misin?

Taçmammet : Tabii ki benim. Haydi küreği ver bakalım.

(Kadın küreği verir. Taçmammet evden dışarı çıkar. Basamağı çatıya dayayıp çatıya çıkar. Karları küremeye başlar. Tilki, Ak Dev ve Kara Dev gelirler.)

Tilki : Hey Taçmammet Korkacık! İn aşağıya bakayım.

Taçmammet : *(Hayretle bakar. Kendi kendine)* Yine geldiler Allah'ım! *(Bağırarak)* Nihayet geldin mi tilkicik, çoktan beri bekliyordum seni?

Tilki : Aşağıya inecek misin yoksa biz mi çıkalım?

Taçmammet : Şimdi geliyorum. *(Oturduğu yerden yüksek sesle devleri saymaya başlıyor. Sonra bağırır)* Hey cimri tilki! Benim senin babandan üç dev alacağım vardı. Neden iki tane getirdin. Hani üçüncüsü nerede?

Ak Dev : Sen bizi borcunu vermeye getirdin mi? *(Tilkinin boğazını sıkarak.)*

Tilki : Hayır, yalan söylüyor!

Taçmammet : Bekle ben gelip ikisini de teslim alayım. Üçüncüyü de hemen getireceksin.

Ak Dev : *(Nara ile tilkiye)* Ey hain, seni öldüreceğim. *(Kara Dev'e)* Başımız belaya girmeden hemen kaçalım.

(Devler tilkiyi de alıp kaçmaya başlarlar.)

SON